

חמוטל בר־יוסף: העיר של הורי

עֲטוּפָה פְּרוּה חוּמָה הָעִיר שֶׁל הוֹרֵי בְּגֵלוּיָהּ
מְחַכָּה לְרַכְבֵּת בְּרִצְיָנוּת.
צָרִיךְ לִהְיוֹת רֵיחַ שֶׁל עֵשֶׂן. הָאֵם אֶפְשָׁר
שֶׁהוּא נְמוּג מְרִיחַ נִפְתָּלִין שֶׁל מִמְחָטוֹת דְּקוֹת
כְּרֶשֶׁת זְהוּבָה שֶׁל עֶכְבִּישׁ ?

בְּנִקְיָשָׁה נִטְרָק אָרְנָק קְרוֹקוּדִיל, נִחְלָצַת מְגוּפָה מְחַבֵּית שֶׁל בֵּירָה.
וּכְבָר זוֹרְמִים, מְרַפְרְפִים בְּכַפּוֹר רְאשֵׁי־תַבּוֹת אֲנִטִּימִים וְזָרִים
כְּמוֹ שֵׁם מִשְׁפַּחְתִּי מִלְּפָנֵי הַנְּשׂוּאִים
וּקְלִסְתָּרִים דּוּמְמֵי עַפְעָפִים מִתְנַשְׁקִים לְשָׁלוֹם.

מֵתָר לִי לְלִטְף עַד הַיּוֹם מִתְנַת פְּרִידָה אַחַת :
תֵּיק תְּפִילִין מְקַטִּיפָה שְׁחוּרָה, עָלָיו רְקוּמוֹת שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת.
הָאוֹתִיּוֹת הֵן בְּרוּסִית. הָאוֹתִיּוֹת רְקוּמוֹת בְּצִלְבָלְבִים קְטַנְטָנִים רַב־בְּגוּנִים.
הָאוֹתִיּוֹת מִתְדַפְּקוֹת זוֹ עַל זוֹ וְכַמְעַט נִחְנָקוֹת מְצַחֵק.

כֶּךְ־כֶּךְ. שְׁלִישִׁית אַגְדוֹת מִשְׁעַמּוֹת, שְׁכוּחוֹת, מִפְּשִׁילוֹת פִּתְאֵם אֵת זִנְבָן
וּמְפִזְרוֹת כְּפִתוֹת חֶרֶדֶל מֵהֶבִיל.
סוּלְדַת בְּבִהְלָה תִּהְלֹכָה סְמוּקַת לְחֵי שֶׁל אִידִיאָלִים צְעִירִים דּוּבְרֵי אֶסְפְּרָנְטוּ,
מִנְפָּנִים בְּתַעֲדוֹת־גֶּמֶר
וּמִפְּשִׁילִים זּוּגוֹת וּזּוּגוֹת שֶׁל חֶטְמִים יְהוּדִים.

וְהִנֵּה הִרְכַּבְתָּ.
אָהָה! צָרִיךְ לִהְיוֹת רֵיחַ שֶׁל עֵשֶׂן
הָאֵם אִישׁ אֵינוֹ מְרִיחַ רֵיחַ שֶׁל עֵשֶׂן ?

אני רוצה לראות את סבתא שלי, אשה גבחה
 אשר ותרה על הנדניה למען שערה הארץ
 טומנת את התכשיטים שלה
 מאחורי גדר לבנה
 ונהיית לסבון.

היתה לה פרוה חומה
 שסבא קנה
 בחתונה.

הוא אמר: מילא, יהא בלא נדניה.
 כך ספרה לי אמא לפני השינה.

בגלוייה
 בתוך הלה חומה ועגלה
 זרחו פעם פני שלי
 תמימות כמו בחלום.